

Arrest

nr. 318 412 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen 11 januari 2021, dient op 12 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 november 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep, weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, bij arrest nr. X van 23 augustus 2023.

1.3. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 11 september 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 8 december 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij het volgend verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent op 25 april 1996 in Bagdad geboren. U bent een soennitische moslim. U heeft twee broers en een zus. Op 27 augustus 2019 verliet u, samen met uw broer [M.S.S.] (O.V. [M.S.S.]), uw schoonzus [A.S.Z.] (O.V. [...]), en hun kinderen, uw zus, en uw moeder [S.A.S.A.-R.] (O.V. [...]) Irak.

*Op 12 januari 2021 diende u samen met uw broer [M.] een **eerste verzoek** tot internationale bescherming in België in.*

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw broer [M.S.S.], die het volgende verklaarde:

"U bent een staatsburger van Irak. U werd geboren op 1 januari 1991, in de wijk al-Bayah, in Bagdad, als soennitische moslim. U werkte als kapper. Op 16 maart 2014 werd uw zoon geboren. U ging uit elkaar met de moeder van uw zoon. Rond 2015 verhuisde u omwille van sektarisch geweld met uw ouders, uw broer [K.], uw zus, en uw zoon, naar de wijk al-Sadiyah. U begon in Sadiyah uw eigen kapperszaak. Uw broer [K.] werkte ook sporadisch in uw kapperszaak. In april 2016 huwde u met [A.S.Z.] (O.V. [...]). Tezamen kregen jullie een dochter op 9 april 2017.

Uw jongere broer, [A.], verliet rond 2015 Irak en diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Hij werd erkend als vluchteling op 30 juni 2017.

Militieleden van Asa'ib Ahl al-Haq kwamen geregeld naar uw kapperszaak in Sadiyah om hun haar te laten knippen. Ze wilden dat u zich bij hen aansloot en een wapen zou dragen. U weigerde dit telkens. Op 10 augustus 2019 vond u 's morgens onder de deur van uw kapsalon een dreigbrief van Asa'ib. U nam deze brief initieel niet erg serieus. Op 16 augustus 2019 drong Asa'ib 's morgens vroeg bij u thuis naar binnen. Uw vrouw was op dat moment op bezoek bij haar familie in Ramadi, maar uw ouders, uw broer [K.] en uw zus waren wel thuis. U werd met geweld uit uw bed gehaald en ontvoerd door de milities. Vier dagen lang werd u vastgehouden, totdat uw vader losgeld betaalde, en u weer werd vrijgelaten. U dook daarna samen met de rest van de familie onder bij uw tante, alvorens op 27 augustus 2019 allemaal samen, u, uw vrouw en uw kinderen, uw broer [K.], uw zus en uw moeder (met uitzondering van uw vader) het land te verlaten. U vreest dat u en uw familie gedood zullen worden door de militieleden van Asa'ib Ahl al-Haq. Jullie gingen naar Turkije, en na één maand, reisden jullie op illegale wijze naar Europa. Jullie kwamen aan in Griekenland, waar jullie meer dan een jaar bleven. Uw vrouw, uw kinderen, uw moeder en uw zus reisden op 13 november 2020 door naar België vanuit Griekenland. U kon op 24 december 2020 verder reizen naar België, alwaar u tot op heden met de hele familie verblijft bij uw broer [A.]. Uw broer [K.] kwam na u, op 11 januari 2021, in België aan vanuit Griekenland.

Uw moeder [S.A.S.A.-R.] (O.V. [...]) en uw echtgenote dienden een verzoek om internationale bescherming in België in op 30 november 2020. U en uw broer [K.S.S.] (O.V. [...]) dienden een verzoek tot internationale bescherming in België in op 12 januari 2021.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming diende u de volgende documenten in: uw identiteitskaart (origineel), uw nationaliteitsbewijs (origineel), uw rijbewijs (origineel), uw huwelijksakte (origineel), de identiteitskaart van uw echtgenote (origineel), het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote (origineel), een dreigbrief van Asa'ib Ahl al-Haq (kopie), een PV van de politie in verband met uw ontvoering (kopie) en een USB-stick met camerabeelden van de beveiligingscamera van uw ontvoering (kopie)."

Op 30 november 2022 nam het Commissariaat-generaal voor u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in het arrest met nummer 293145 van 23 augustus 2023. U ging niet in Cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

*Zonder België te verlaten diende u op 11 september 2023 een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U baseert zich daarbij op de vrees die u reeds in uw eerste asielaanvraag hebt toegelicht, namelijk dat u vreest te zullen worden gedood door de militie die uw familie in het vizier heeft genomen. U voegt toe dat de kapperszaak van uw broer, waarin u tevens werkzaam was, onlangs in brand is gestoken. Hierop is uw vader naar de politie gestapt en heeft hij een aangifte gedaan. Na een onderzoek kwamen de bevoegde diensten tot de conclusie dat het wel degelijk om opzettelijke brandstichting ging. Uw vader nam vervolgens een advocaat onder de arm, die een poging tot bemiddeling met de milities ondernam. Deze bleek echter weinig succesvol, de milities weigeren uw veiligheid en die van uw familieleden te garanderen.*

Ter staving van uw huidige verzoek hebt u de volgende documenten neergelegd: foto's van het uitgebrande kapsalon, een kopie van een aangifte d.d. 7/08/2023, een kopie van een aanvraag betreffende aanvullende informatie in verband met de brand in het kapsalon d.d. 7/08/2023, een verslag van de brandweer en een kopie van het verslag vanwege de door uw vader aangestelde advocaat.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat uw verklaringen inhoudelijk geen enkel nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet bevatten en dat u slechts blijft verwijzen naar wat u in de loop van uw eerste asielprocedure reeds heeft uiteengezet, namelijk dat u vreest te zullen worden gedood door de militie nadat deze u en uw familieleden reeds zou hebben bedreigd en uw broer reeds zou hebben ontvoerd (DVZ, Verklaring volgend verzoek, Vraag 17 & 20). Hierbij dient te worden beklemtoond dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid inzake deze door u beweerde problemen, evenmin kon er geloof worden toegeschreven aan uw verklaringen als zou uw vader werkelijk voor het Afghaanse leger (ANA) hebben gewerkt. Deze conclusie werd daarenboven in haar geheel door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in het arrest met nummer 293145 van 23 augustus 2023. U ging niet in beroep tegen dit arrest en bijgevolg geniet dit arrest kracht van gewijsde waardoor de erin vermelde argumenten niet kunnen worden betwist. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt zijn immers in wezen identiek aan de asielmotieven die u in uw vorige asielaanvraag reeds heeft toegelicht. U beperkt zich zoals hierboven reeds vermeld, louter tot het herhalen van uw eerdere verklaringen omtrent de zogenaamde problemen die u en uw familieleden in Irak zouden hebben meegemaakt (DVZ, Verklaring volgend verzoek, Vraag 17). Door het slechts herhalen van, en volharden in uw verklaringen omtrent de problemen die u zou hebben gekend, slaagt u er niet in de vastgestelde bedrieglijkheid ervan op te heffen, waardoor een nieuwe beoordeling niet aan de orde is. De loutere verwijzing naar reeds eerder gedane verklaringen kan logischerwijze niet als nieuw element gelden dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Het feit dat u in deze nog bijkomende verklaringen aanhaalt – met name dat het kapsalon enige tijd geleden in brand zou zijn gestoken, dat uw vader dit vervolgens zou hebben gemeld bij de Irakese autoriteiten en een advocaat zou hebben aangesteld die vervolgens na een zogezegde bemiddelingspoging tot de conclusie zou zijn gekomen dat jullie in Irak niet veilig zouden zijn (DVZ, Verklaring volgend verzoek, Vraag 17) – die

volledig in het verlengde liggen van uw alreeds onaannemelijk en ongeloofwaardig bevonden relaas, werpt evenmin nieuw licht op de beoordeling inzake uw eerste verzoek.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Dient in deze vooreerst te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu aldus niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Daarbij gaat het in deze niet om originele documenten, waardoor de authenticiteit van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dient hierbij te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Irakese documenten gezien de graad van corruptie in het land eenvoudig konden worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg dragen Irakese documenten an sich reeds een uiterst geringe bewijswaarde. De kopie van de aangifte, de kopie van de aanvraag voor bijkomende informatie en de kopie van het brandweerverslag, kunnen aldus niet als objectief bewijsmateriaal voor uw reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen worden beschouwd. Met betrekking tot de foto's waarop een overleden jongeman kan worden opgemerkt, dient te worden gesteld dat aan dergelijke privé-foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze mogelijk onderhavig zijn geweest aan ensclering. Daarbij kunnen deze foto's geen bewijs vormen voor de omstandigheden van hetgeen wordt afgebeeld. Ook de kopie van het verslag vanwege de advocaat die uw vader zou hebben aangesteld kan uw beweringen geenszins onderbouwen. Het gaat immers om volstrekt persoonlijke verklaringen en ieder kan verklaren wat hij of zij wil, waardoor aan dergelijke documenten werkelijk geen enkele bewijswaarde kan worden toegeschreven. Bovendien vertoont deze getuigenis een uiterst gesolliciteerd karakter.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het

betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar

arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

Hij betoogt dat hij niet weet wat de commissaris-generaal bedoelt met de overweging dat er geen geloof gehecht kan worden aan zijn verklaringen als zou zijn vader werkelijk voor het Afghaanse leger gewerkt hebben. Hieruit blijkt volgens hem dat er sprake is van een onzorgvuldig onderzoek nu hij hierover nooit enig woord gerept heeft.

Vervolgens gaat hij in op wat hij omschrijft als *'het risico als jong meisje'*. Hij zet uiteen dat hij documenten heeft neergelegd ten gevolge van de nieuwe daden van vervolging, dat het kapsalon van zijn broer kwaadwillig in brand werd gestoken en verwijt de commissaris-generaal naar die nieuwe aangevoerde feiten geen onderzoek te hebben verricht. Volgens hem diende de commissaris-generaal aan te geven waarom de documenten niet weerhouden werden en werd er verkeerdelijk geoordeeld dat die documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen bijstaan en dat er sprake is van corruptie in Irak. Volgens hem kunnen documenten ongeloofwaardig bevonden verklaringen verschonen. Hij meent dat hij gehoord diende te worden en herhaalt dat nieuwe feiten en stukken wel degelijk een ander licht kunnen werpen op de nood aan internationale bescherming. Hij stelt zich de vraag hoe anders hij de brandstichting had moeten staven. Hij verwijt de commissaris-generaal de waarde en functie van een advocaat, die een vrij beroep uitoefent na eedaflegging, te ontkennen nu het niet gaat om volstrekt persoonlijke verklaringen en er evenmin gesteld kan worden dat die kan zeggen wat hij wilt. Hij voegt toe dat zonder enige vertaling van die stukken te voegen, de commissaris-generaal zonder meer stelt dat het document een gesolliciteerd karakter vertoont. Het spreekt volgens hem voor zich dat hij onmogelijk de originelen kan voorleggen nu hij actueel een procedure voert in Irak.

Verder gaat hij in op het risico op vervolging als soenniet. Hij verwijst naar de COI-Focus van januari 2021 waaruit blijkt dat soennieten specifiek gevisieerd worden door de PMF. Hij zet uiteen dat de soennieten arbitrair gearresteerd worden op grond van de antiterrorisme wet en dat zij gearresteerd worden op grond van hun naam of van een gelijkenis met een naam die op een lijst zou verschijnen van IS-verdachten. De COI Report van januari 2022 bevestigt volgens hem dit gevaar. Hij betoogt dat hij in zijn hoedanigheid van soenniet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming voert hij aan dat de corruptie in Irak een bron voor aanhouding van het conflict vormt alsook van terroristische groeperingen en dat dit een invloed heeft op ieders zijn leven. Hij verwijt de commissaris-generaal geen onderzoek gevoerd te hebben naar de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van de coronapandemie, hoewel uit artikels de schrijnende gevolgen ervan blijken. Hij preciseert dat men leest over een ziekenhuis dat in Bagdad in april 2021 in brand schoot en dat er zich een gelijkaardige gebeurtenis voordeed in juli 2021. Daarnaast spreekt hij van een versterking van het blindelings geweld in Bagdad door de opkomst van Daesh en de verzwakte Iraakse veiligheidsdiensten. Burgers geraken hierdoor moeilijk rond in hun dagelijks leven en de inflatie slaat toe. De crisis heeft geleid tot de opkomst van ISIS. Verzoeker gaat vervolgens in op verschillende aanslagen die gebeurden in Bagdad in 2021 en 2022, waarbij hij verwijst naar verschillende artikels en hieruit ook citeert. Hij besluit dat er een reëel risico bestaat op grond van het geweld dat zich voordoet in Bagdad.

3. Nieuwe stukken

3.1. De commissaris-generaal maakt op 20 november 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022;
- COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023;
- EAUU *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van mei 2024.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van

een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (Hof van Justitie 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (Hof van Justitie 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek, samen ingediend met zijn broer M., baseert verzoeker zich op diens vluchtrelaas. Hij verklaart Irak verlaten te hebben omwille van problemen met de sjiiitische militie *Al-Hashd Al-Shaabi*, waartoe *Asa'ib Ahl Al-Haqq* (hierna: AHH) behoort. Militieleden van AAH kwamen geregeld naar de kapperszaak van zijn broer in de wijk Al-Sadiyah in Bagdad en maakten daarbij telkens duidelijk dat ze wilden dat hij zich bij hen zou aansluiten en een wapen zou dragen. Zijn broer heeft dit dan telkenmale geweigerd, heeft vervolgens een dreigbrief ontvangen en werd daarna vier dagen lang vastgehouden, en vervolgens vrijgelaten door de betaling van losgeld door hun vader. Hierna is de hele familie ondergedoken.

5.2. In het kader van zijn tweede beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij vreest om gedood te zullen worden door de militie die zijn familie in het vizier had genomen. Hij voegt toe dat de kapperszaak van zijn broer onlangs in brand werd gestoken, dat zijn vader naar de politie was gestapt om een aangifte te doen en dat na onderzoek, de bevoegde diensten tot de conclusie waren gekomen dat het wel degelijk om opzettelijke brandstichting ging. Hierop zou zijn vader een advocaat onder de arm genomen hebben die een poging tot bemiddeling met de milities had ondernomen, maar die weinig succesvol was. De milities zouden weigeren om zijn veiligheid alsook die van zijn familie te garanderen. Ter staving van zijn verzoek legt verzoeker volgende documenten neer: foto's van het uitgebrande kapsalon, een kopie van een aangifte van 7 augustus 2023, een kopie van een aanvraag betreffende aanvullende informatie in verband met de brand in het kapsalon van 7 augustus 2023, een verslag van de brandweer en een kopie van het verslag vanwege de door zijn vader aangestelde advocaat. (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 22.09.2023, punten 17 en 19)

De kernvraag is of de door verzoeker ingeroepen elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.3. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt en dat de commissaris-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt. Verzoeker brengt geen overtuigende argumenten bij die het geheel van motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht, kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals hierna zal blijken in gebreke blijft. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) verzoekers verklaringen in wezen identiek zijn aan de asielmotieven die hij in zijn vorige asielaanvraag heeft toegelicht en hij zich beperkt tot het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen, waardoor hij er niet in slaagt de vastgestelde bedrieglijkheid ervan op te heffen;

(ii) zijn bijkomende verklaringen, met name dat het kapsalon enige tijd geleden in brand zou zijn gestoken, zijn vader dit vervolgens zou gemeld hebben bij de Iraakse autoriteiten en een advocaat zou hebben aangesteld, die na een bemiddelingspoging tot de conclusie zou zijn gekomen dat zij in Irak niet veilig zouden zijn – volledig in het verlengde liggen van een reeds onaannemelijk en ongeloofwaardig bevonden asielrelaas;

(iii) de door verzoeker neergelegde bewijsstukken niet bij machte zijn een ander licht op voorgaande appreciatie te werpen;

(iv) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.3.1. Verzoekers kritiek is voornamelijk gericht tegen de beoordeling van de door hem neergelegde documenten, met name het verslag van zijn advocaat, de aangifte van de brand door zijn vader, het verslag van de brandweer, een aanvraag betreffende aanvullende informatie en de foto's van een uitgebrand kapsalon. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt echter dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wel degelijk gemotiveerd werd omtrent de reden waarom die documenten niet weerhouden worden. Verzoeker gaat er met zijn betoog aan voorbij dat het de Raad toekomt om de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein te beoordelen (RvS 27 oktober 2022, nr. 15.0876 (c)), dat hij hierbij niet dient aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet authentiek zijn, maar dat het volstaat om duidelijk aan te geven waarom die stukken geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.

Vooreerst blijkt dat verzoeker in het kader van zijn beschermingsverzoek wel degelijk bevraagd werd omtrent zijn documenten (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek, punten 17 en 19).

Omtrent de foto's legt hij uit dat deze de brandstichting afbeelden. Uit deze foto's kan echter niet worden afgeleid over welk pand het zou gaan, laat staan wat de concrete oorzaak is van de toegeslagen brand en wie hiervoor verantwoordelijk zou zijn. Het bevat geen enkele elementen die de verklaringen van verzoeker kunnen ondersteunen. Bovendien verklaart verzoeker zelf dat er geen bewijzen zijn van de daders (zie *supra*). (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1)

Wat betreft de kopie van de aangifte van 7 augustus 2023 (*ibid.*, stuk 2) wordt in de bestreden beslissing op goede gronden toegelicht dat dit document louter werd opgesteld op basis van de verklaringen van verzoekers vader. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze aangiftes, die niet meer bevatten dan de eigen verklaringen van zijn vader, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend. Verzoeker licht immers hieromtrent toe dat zijn vader naar aanleiding van de brand een klacht had ingediend bij de politie en gevraagd had naar de oorzaak van de brand (*ibid.*, stuk 3) en dat uit het rapport dat hij voegt (*ibid.*, stuk 4) blijkt dat het gaat om opzettelijke brandstichting, maar dat er geen bewijzen zijn van de dader.

Verzoeker licht, bevraagd over het verslag van het bezoek aan de milities van hun advocaat (*ibid.*, stuk 5) vervolgens toe dat zijn vader een advocaat heeft geraadpleegd om te bemiddelen tussen hun familie en de milities, maar dat de milities geen garanties wilden bieden voor wat betreft hun veiligheid. Dit document is louter op basis van de verklaringen van een advocaat opgesteld en is niet afkomstig van een objectieve bron. Het loutere feit dat de advocaat een vrij beroep uitoefent na een eedaflegging, noopt niet tot een andersluidende vaststelling.

Verzoekers documenten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker) betreffen bovendien allemaal kopieën. Dergelijke kopieën kunnen gemakkelijk door knip- en plakwerk gefabriceerd worden, waardoor de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Voorts blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat allerhand Iraakse documenten, gezien de graad van corruptie in het land, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt waardoor Iraakse documenten op zich reeds een geringe bewijswaarde hebben (AD CGVS, landeninformatie, COI Focus Irak, corruptie en documentenfraude).

Verzoeker betwist overigens niet dat hij in het kader van zijn volgend verzoek voort borduurt op zijn eerdere asielaanvraag en erin volhardt, terwijl dit reeds door de commissaris-generaal en de Raad als ongeloofwaardig bevonden werd. De neergelegde documenten kunnen, gelet op hun inhoud en hun relatieve bewijswaarde, de geloofwaardigheid van het ten berde gebrachte asielaanvraag niet herstellen. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

5.3.2. Voor zover verzoeker voorhoudt dat hij gehoord had moeten worden over zijn documenten, gaat hij eraan voorbij dat hij wel degelijk de mogelijkheid geboden werd hierover toelichting te verschaffen, zoals blijkt uit de uiteenzetting *supra*.

Voor zover hij doelt op een onderhoud door de commissaris-generaal, wordt erop gewezen dat artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van deze wet. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3, van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Bovendien heeft verzoeker zijn standpunt, blijkens de stukken van het dossier, met name de schriftelijke verklaring volgend verzoek, te dezen op nuttige wijze kenbaar kunnen maken. Derhalve was het, gelet op de inhoud van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, aan verzoeker om aan te tonen of aannemelijk te maken dat er nieuwe elementen zijn of voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoeker werd in dit kader bovendien expliciet op de hoogte gesteld van het gegeven dat het CGVS niet verplicht was om hem opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud en er werd uitdrukkelijk op gewezen dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn volgend verzoek om internationale bescherming in zijn schriftelijke verklaring aan te brengen of om uit te leggen waarom dit volgens hem niet mogelijk is (AD CGVS, verklaring volgend verzoek onder "MOTIEVEN"). Verzoeker laat daarenboven na om in zijn verzoekschrift te expliciteren waarover hij bij het CGVS dan wel precies gehoord had moeten worden en geeft evenmin specifiek aan wat hij tijdens een eventueel persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan wel had kunnen of willen toevoegen. Hoe dan ook had verzoeker de kans om ter zake de nodige toevoegingen te doen en de nodige en nuttige bijkomende elementen en informatie aan te voeren middels de indiening van het voorliggende verzoekschrift en indien gewest, de neerlegging van een aanvullende nota, waarvan hij echter geen gebruik heeft gemaakt.

5.3.3. Door zich louter te beperken tot het herhalen van zijn verklaringen en erop te wijzen dat hij als soenniet een risico loopt op vervolging, waarbij hij verwijst naar algemene landeninformatie die dateert van 2021 en 2022, zonder deze op zijn persoonlijke situatie te betrekken, maakt hij allerminst aannemelijk dat er in Bagdad sprake is van groepsvervolging waarbij alle soennieten vervolgd worden. Dat hij louter op basis van het feit dat hij Soenniet is afkomstig uit Irak de internationale beschermingsstatus moet worden toegekend, toont hij hoegenaamd niet aan en blijkt niet uit de beschikbare landeninformatie. Uit de *EUAA Country Guidance note: Iraq* van juni 2022, waarnaar verwezen in de bestreden beslissing, blijkt immers niet dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoeker louter door zijn geloofsstrekking dreigt te worden geviséerd of vervolgd (p. 89-91). Dat er individuele omstandigheden aanwezig zijn die maken dat hij persoonlijk als soenniet dreigt geviséerd of vervolgd te worden, toont hij niet aan. Hij toont tot slot niet aan dat hij, laat staan om welke reden, bij terugkeer beschouwd zou worden als een persoon geaffilieerd met IS.

5.3.4. Verzoekers terechte kritiek op de overweging aangaande de tewerkstelling van zijn vader voor het Afghaanse leger, is gericht tegen een overtollig motief van de bestreden beslissing, zodat de ontbrekende feitelijke grondslag van dit motief de geldigheid van de overige motieven van de bestreden beslissing niet kan aantasten.

5.3.5. Tot slot besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt zelf geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop de commissaris-generaal haar analyse baseert niet (langer) correct zou zijn of dat de zij hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De internetartikelen waarnaar verzoeker verwijst en die onder andere betrekking hebben op de corruptie, de protesten van de bevolking tegen de Iraakse regering, de aanslagen ten gevolge van de spanningen tussen Amerikanen en Iraniërs en de opkomst van IS, doen geen afbreuk aan voorgaande. Het feit dat er veiligheidsincidenten plaatsvinden, betekent immers niet dat de analyse van de commissaris-generaal, achterhaald is.

Ook zijn betoog over de situatie ten gevolge van de Covid-pandemie kan niet overtuigen nu de pandemie niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door één van de actoren zoals bepaald in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet. Bovendien komt hij wederom niet verder dan een verwijzing naar de algemene situatie zonder die op eniger wijze te betrekken op zijn persoon.

5.3.6. Daar de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing pertinent en draagkrachtig zijn, zij steun vinden in de stukken van het administratief dossier en niet op dienstige wijze weerlegd worden, worden zij integraal overgenomen.

5.4. Alles samen genomen, zijn er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde, of door verzoeker voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.5. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO